

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอนตามธรรมเนียมการสอนอ่านกับการสอนตามปกติ
ได้ดำเนินการตามขั้นตอนและสรุปผลขั้นตอนการวิจัย ครั้งนี้คือ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 ในบทเรียนที่ 3 บทเรียนที่ 4 และบทเรียนที่ 5 โดยใช้การสอน
ตามธรรมเนียมการสอนอ่าน กับการสอนตามปกติ

5.2 สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่สอนโดยใช้รูปแบบการ
สอนตามธรรมเนียมการสอนอ่าน สูงกว่าการสอนตามปกติ

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.3.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
จำนวน 51 คน ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียน
บ้านหนองมะเขือ อำเภอยะผาง จังหวัดนครราชสีมา ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้
วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

5.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แผนการสอนตามรูปแบบธรรมเนียมการสอนอ่าน กับแผนปกติ อย่างละ
45 แผนการสอน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้แบบวัดความสามารถทางภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประจำปี 2534 จำนวน 5 ฉบับ ของกองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ

3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านการสะกดคำจำนวน 20 ข้อ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ผู้วิจัยนำแบบวัดความสามารถทางภาษา 5 ฉบับและแบบวัดผลสัมฤทธิ์ในด้านการสะกดคำจำนวน 1 ฉบับไปทดสอบกับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2) ทดลองสอน ผู้วิจัยทำการทดลองสอนด้วยตนเองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้เวลาสอนทั้งหมด 45 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง รวม 9 สัปดาห์ ระหว่างวันที่ 3 กรกฎาคม 2538 ถึงวันที่ 5 กันยายน 2538

3) ทดสอบหลังเรียน (Posttest) เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบวัดความสามารถทางภาษาจำนวน 5 ฉบับ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ในด้านการสะกดคำจำนวน 1 ฉบับ ชุดเดิม ไปทดสอบกับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ความยากง่ายของคำอ่านจากแจกของแบบทดสอบ และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20

2) วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนผลการสอบก่อนเรียน และการเปรียบเทียบคะแนนผลการสอบก่อนเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3) วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

5.5 สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่สอนโดยใช้รูปแบบการสอนตามธรรมชาติและการสอนอ่าน สูงกว่าวิธีสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.6 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอนตามธรรมนูญการสอนอ่านกับการสอนตามปกติ ผู้วิจัยเรียงตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

5.6.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกสมรรถภาพ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามธรรมนูญการสอนอ่าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติ จากผลงานวิจัยดังกล่าวอาจจะเป็นผลมาจาก

1. นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูด โดยการพูดเล่าเรื่อง เดาเรื่องจากภาพ แสดงบทบาทสมมติ เขียนแผนภูมิประสมการณณ์และเขียนบรรยายภาพร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน ตลอดจนกิจกรรมหลากหลายที่ฝึกทักษะทางภาษาทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูด สามารถที่จะพูดเพื่อจะสื่อความหมายได้ดีขึ้น
2. นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง คือ ฟังการเล่าเรื่องจากเพื่อน ตอบคำถาม วิจารณ์ตัวละคร สรุปเนื้อเรื่อง และแสดงความคิดเห็นประกอบเรื่องที่ฟัง ซึ่งถือว่าเป็นการแสดงผลการฟัง เพราะจะทำให้ทราบว่านักเรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังมากน้อยเพียงใด
3. นักเรียนได้ฝึกการอ่าน ในขั้นตอนที่ 3 คือ ขยายประสมการณณ์ในการอ่าน 2 ทาง ได้แก่ การสอนอ่านแบบแจกลูก และการสอนอ่านโดยใช้แผนภูมิประสมการณณ์ การสอนอ่านแบบแจกลูกจะใช้คำแม่บทเป็นตัวนำให้อ่านคำมาตราตัวสะกดเดียวกัน ทำให้นักเรียนอ่านหนังสือแตก เป็นการสอนอ่านแบบสะกดตัวผสมคำ ส่วนการสอนอ่านโดยใช้แผนภูมิประสมการณณ์ เป็นการขยายประสมการณณ์ โดยใช้คำที่แจกลูก ไปขยายความสร้างเป็นเรื่องราวที่สัมพันธ์กับวิชาอื่นๆ เช่น วิชาสร้างเสริมประสมการณณ์ชีวิต ขบร้อง จริยศึกษา ศิลปศึกษา ตลอดจนวิชาคณิตศาสตร์ จากลักษณะการขยายประสมการณณ์ในการอ่านนี้ จึงช่วยให้เด็กผู้เรียนได้มีโอกาสดูการอ่านได้มากพอ ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาของธอร์นไคต์(อ้างถึงใน อาสี พันธัมภ์ 2534) คือการชักจูงการฝึกหัด หมายถึง การที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดการสะกดคำหรือกระทำซ้ำๆ บ่อยๆ ย่อมจะทำให้เกิดการเรียนรู้และความจำในการสะกดคำและนำคำที่เรียนมาใช้ในการกิจกรรมต่างๆ เช่น นำคำเหล่านี้ไปแต่งประโยคก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ ตระหนักถึงความสำคัญและเมื่อนำไปใช้บ่อยๆ ก็จะทำให้

ผู้เรียนเกิดความแน่นแฟ้นในสิ่งที่เรียน ความรู้คงทนถาวร นอกจากนี้ยังมี
ความสอดคล้องกับทฤษฎีการถ่ายโยงการเรียนรู้ของธอร์นไคค์ คือ การถ่ายโยง
การเรียนรู้โดยความคล้ายคลึงกันทำให้เกิดการเรียนรู้ทางบวก กล่าวคือ ใน
บทเรียนจะมีคำแม่บท เช่น แผะ จากนั้นก็ให้นักเรียนเปลี่ยนพยัญชนะในคำระหว่างสระคงที่
เด็กก็สามารถเขียนและอ่านคำใหม่ได้ คำใหม่ เช่น แผะ และ แงะ ได้ง่ายขึ้น

4. นักเรียนได้ฝึกการเขียนเรื่องในขั้นตอนที่ 3 ขยายประสบการณ์โดยการ
นำคำที่แจกลูกไปเขียนเป็นแผนภูมิประสบการณ์ ที่เป็นเรื่องราวในชีวิตประจำวันของ
นักเรียนเอง เมื่อนักเรียนช่วยกันสร้างแผนภูมิประสบการณ์ร่วมกันแล้วนักเรียนจะได้
ความรู้เพื่อนำไปปฏิบัติที่ถูกต้อง นอกจากนี้ในขั้นตอนที่ 4 การจัดกิจกรรมหลากหลาย
นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนได้แก่ การเขียนบรรยายภาพ การเขียนเล่าเรื่อง
เกี่ยวกับภาพที่วาด กิจกรรมเหล่านี้สามารถฝึกทักษะการเขียนให้ดียิ่งขึ้น

5. การสอนตามธรรมชาติการสอนอ่าน มีกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการ
พัฒนาทางการอ่าน การปรับปรุงผลงาน การจัดแสดงผลงานต่าง ๆ ขั้นตอนที่ 5
คือ กิจกรรมการสรุปและประเมินผล กิจกรรมการซ่อมเสริม เป็นกิจกรรมที่มี
ความสำคัญมาก กล่าวคือ สามารถที่จะนำผลการประเมินมาจัดกิจกรรมซ่อมเสริม
ให้นักเรียนได้แก้ไขข้อบกพร่อง ทบทวน ปรับปรุงและเรียนรู้ได้มากขึ้น ซึ่งมีความ
สอดคล้องกับแนวความคิดของ KRUEGER (อ้างถึงใน เทพ พังงา, 2537)
ที่กล่าวว่า นักเรียนสามารถจำเนื้อหาที่เรียนไปแล้วได้ดีขึ้น อันเนื่องมาจากฝึกซ้ำ
และแนวความคิดของ PETERSON (อ้างถึงใน เทพ พังงา, 2537) กล่าวว่า การ
ทบทวนไม่จำเป็นที่จะเป็นการทบทวนทางวาจา หรือทบทวนในใจล้วนช่วยส่งเสริมความจำ
ได้ทั้งสิ้น นอกจากนี้กิจกรรมในขั้นตอนที่ 5 นักเรียนสามารถตรวจสอบความก้าวหน้า
และความรู้ของตนเองได้ การได้รับรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้าของตนเองจะกระตุ้น
ให้เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ นักเรียนต้องการทราบผลการประเมินจากครู
ครูสามารถทำได้หลายวิธี และวิธีหนึ่งที่สำคัญมากคือ เปิดโอกาสให้เขาได้พบข้อ
ผิดพลาดและความสำเร็จช่วยให้นักเรียนไม่ต้องหาผิดซ้ำๆ ในคราวต่อไป มีผลทำให้
การเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับ PANLASIGUI AND KNIGHT
(อ้างถึงใน เทพ พังงา, 2537) กล่าวว่า นักเรียนที่ทราบความก้าวหน้าของตนเอง
จะมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ขาดข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้าของตน

6. การสอนตามธรรมชาติการสอนอ่าน เป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับธรรมชาติของภาษาและมีความสอดคล้องกับหลักจิตวิทยา อันประกอบไปด้วยการเรียนรู้จากการหยั่งเห็นของโคเลอร์ การใช้กฎการฝึกหัด และทฤษฎีการถ่ายโยงการเรียนรู้ของธอร์นไดค์พร้อมกันนี้ยังเป็นการตอบสนองพัฒนาการ ทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาและทฤษฎีการสอนของบรูเนอร์ ที่กล่าวว่าการเรียนรู้เกิดได้ 3 วิธี คือ เรียนรู้จากการกระทำ เรียนรู้ด้วยภาพ และ เรียนรู้ด้วยสัญลักษณ์ การเรียนรู้จากการกระทำ หมายถึง การที่เด็กนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ เช่น การจัดนิทรรศการ การปฏิบัติในการประดิษฐ์สิ่งของต่างๆ จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีทักษะในการปฏิบัติดีขึ้น การเรียนรู้ด้วยภาพ คือ การที่นักเรียนได้สังเกตภาพประกอบคำศัพท์ ภาพประกอบประโยค และการเขียนบรรยายภาพ ส่วนการเรียนรู้ด้วยสัญลักษณ์ หมายถึง การเรียนรู้โดยการใช้ภาษาพูดและภาษาเขียน ได้แก่ การตอบคำถาม การเล่าเรื่อง การเล่นเกมบทบาทสมมติ เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมดังกล่าว ย่อมจะทำให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้และมีทักษะในด้านการพูด การอ่าน การเขียน และการฟังมากยิ่งขึ้น

7. ขั้นตอนการสอนตามธรรมชาติการสอนอ่าน เป็นวิธีการสอนรูปแบบหนึ่ง ที่ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by doing) ด้วยตนเอง อย่างแท้จริง นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนทุกขั้นตอน กิจกรรมการเรียนการสอนทุกขั้นตอนทำให้นักเรียนสนใจ เกิดความสนุกสนานและเรียนรู้ได้ดีกว่า การฟังและการจำเท่านั้น การทำงานกลุ่มทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อกัน ได้แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ รวมไปถึงการแก้ไขข้อบกพร่อง ปรับปรุงงานของตนเองได้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ เทพ นิงงา (2537) ที่ว่าการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมมือกระทำงานหรือกิจกรรมร่วมกัน นักเรียนจะเกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความเป็นมิตร ช่วยเหลือเกื้อกูลกันได้ดี

5.6.3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสมรรถภาพรายด้าน จากการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอนตามธรรมชาติการสอนอ่านกับการสอนปกติ นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามธรรมชาติการสอนอ่านมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการอ่าน สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ

บึงกร ทงพูนศักดิ์ (2522) และไพฑูรย์ แสงธรรม (2518) ดังจะได้เสนอผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน ดังต่อไปนี้

5.6.3.1 ด้านการฟัง

จากการวิจัยพบว่าค่าของคะแนนผลสัมฤทธิ์การฟังของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่านักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน สาเหตุอาจเนื่องมาจาก

1. ในการวิจัยครั้งนี้ วิธีการสอนตามธรรมนูญการสอนอ่านและวิธีสอนตามปกติ มีกิจกรรมการสอนฟังเหมือนกัน วิธีสอนตามแบบธรรมนูญการสอนอ่าน มีกิจกรรมการสอนฟัง อยู่ในขั้นตอนที่ 1 และ 2 ,วิธีการสอนตามปกติมีกิจกรรมการสอนฟังเกือบทั้งหมดอยู่ในกิจกรรมขั้นที่ 1 ของกิจกรรมการเรียนการสอน สำหรับ การวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้ทักษะการฟัง เป็นจุดเริ่มต้นของการฝึกการอ่าน คือ นักเรียนได้ฟังเรื่องราว ตอบคำถาม สรุปจากเรื่องราวและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟัง

2. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบธรรมนูญการสอนอ่าน นักเรียนได้ทำกิจกรรมฝึกการฟัง คือ กิจกรรมขั้นที่ 2 ใช้ประโยชน์จากการอ่าน นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติ ซึ่งเป็นการแสดงผลของการฟังที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษามากที่สุด นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนานมากกว่าวิธีการสอนตามปกติ

5.6.3.2 ด้านการใช้ภาษาและการสะกดคำ

จากการวิจัยพบว่า ค่าของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางด้านการใช้ภาษาและการสะกดคำของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สาเหตุอาจเนื่องมาจาก

วิธีการสอนตามธรรมนูญการสอนอ่านและวิธีการสอนตามปกติมีกระบวนการทำให้ให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาและการสะกดคำกล่าวคือ

1. วิธีการสอนตามธรรมนูญการสอนอ่านได้มีโอกาสดูฝึกการใช้ภาษาในลักษณะต่างๆ ในลักษณะบูรณาการโดยกิจกรรมต่างๆ เน้นปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเป็นหลัก เช่น ให้นักเรียนสังเกตภาพแล้วเรื่องจากภาพ อ่านและเขียนคำใหม่ สรุปเรื่องและประเมินตัวละครจากเนื้อเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์คำศัพท์ เปรียบเทียบโดยให้นักเรียน

แสดงละคร ขยายประสบการณ์ในการอ่าน จัดกิจกรรมหลากหลายเสริมบทเรียนและเสริมกลุ่มประสบการณ์ต่างๆ เช่น การเล่นเกม การแต่งกาย เพื่อฝึกกิจกรรมทางภาษา ซึ่งทำให้เกิดความหลากหลายในการใช้ภาษาได้ใช้คำมากขึ้นซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ทำให้เกิดความเข้าใจความหมายของคำและรูปประโยคต่างๆ มากยิ่งขึ้นด้วย

2. วิธีการสอนตามปกติ บางแผนการสอนนักเรียนได้ฝึกกิจกรรมการใช้ภาษาและการสะกดคำ เช่น การเขียนบรรยายภาพ การแต่งประโยค นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปข้อคิดจากเรื่องที่ฟัง ครูเขียนข้อความบนกระดานดำ และนักเรียนอ่านข้อความที่เขียนร่วมกัน เพื่อยึดเป็นแนวในการปฏิบัติ ซึ่งนักเรียนมีหลากหลายได้ฝึกทักษะการเขียนและการใช้ภาษาด้วยเช่นกัน

5.6.3 3 ด้านการอ่านออกเสียง

จากการวิจัยพบว่า ค่าของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สาเหตุอาจเนื่องมาจาก

1. วิธีสอนตามธรรมนูญการสอนอ่าน มีขั้นตอนในการฝึกกิจกรรมในการอ่าน คือ ในขั้นที่ 3 กิจกรรมการขยายประสบการณ์เพิ่มคำศัพท์ โดยสอนอ่านแบบแจกลูกเพื่อให้อ่านคำได้มากและอ่านได้แตกฉาน โดยใช้คำแม่บทเป็นตัวนำในการสอนแบบแจกลูก เพราะคำแม่บทมีการซ้ำสูงจากการอ่าน เด็กผู้เรียนจำคำแม่บทได้แม่นยำกว่า ในการวิจัยครั้งนี้ คำที่นักเรียนต้องแจกลูกและอ่านเป็นคำที่สะกดตรงมาตรา และได้้นำรูปแบบการแจกลูกมาใช้ นักเรียนสามารถที่จะฝึกอ่านของเลื่อนคำและอ่านสมุดผสมคำ จึงทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านที่ดีขึ้น

2. วิธีการสอนตามธรรมนูญการสอนอ่าน มีขั้นตอนในการฝึกทักษะและปฏิบัติต่อบทเรียนร้องในการอ่านของเด็ก ขั้นตอนที่ 5 กิจกรรมการสรุปและประเมินผลบทของของปลายสัปดาห์ หรือหลังจากการเรียนบทเรียนจบแล้ว จะมีการทบทวนกิจกรรมการอ่าน ได้แก่ การอ่านแผนภูมิ อ่านสมุดผสมคำ ของเลื่อนผสมคำ จัดให้ทบทวนเป็นกลุ่มๆ หมุนเวียนมุ่งให้กลุ่มรับผิดชอบให้นักเรียนช่วยเหลือตนเอง ตรวจสอบผลการเรียนจากการอ่านของเด็ก ครูเป็นผู้สังเกตและจัดบันทึกผลการอ่าน แล้วนำเด็กออกมาจัดกลุ่มเพื่อสอนซ่อมเสริม เพื่อช่วยเหลือเด็กที่เรียนอ่อนให้อ่านได้ โดยใช้เครื่องช่วยอ่านและสื่อการอ่านให้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน

5.6.3.4 ด้านการอ่านจับใจความสำคัญ

จากการวิจัยพบว่าค่าของคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่านักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน สาเหตุเนื่องมาจาก

1. ในการวิจัยครั้งนี้ วิธีการสอนตามธรรมนูญการสอนอ่านและวิธีสอนตามปกติ มีกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะการรับสาร คือ การฟังและการอ่านที่เหมือนกัน ดังนี้

1.1 วิธีสอนตามธรรมนูญการสอนอ่าน นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญ คือ ขั้นตอนที่ 2 นักเรียนได้ฝึกการอ่านแผนภูมิประกอบเรื่องราว สรุปเรื่อง ประเมินตัวละคร สรุปสิ่งที่ควรประพฤติ ปฏิบัติ ตอบคำถามแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน นักเรียนได้ฝึกกิจกรรม อ่านคำ ประโยค หรือข้อความที่กำหนดให้ ส่วนในขั้นตอนที่ 4 คือ กิจกรรมหลากหลายเสริมบทเรียน เด็กจะมีพัฒนาและทักษะทางภาษาในด้านการอ่าน ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจความหมายของคำ และประโยค จะเป็นการส่งเสริมทักษะการอ่าน

1.2 วิธีการสอนตามปกติ นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญ ง่ายบางแผนการสอน เช่นการเขียนประโยค ข้อความ เรื่องราว นักเรียนได้ฝึกการอ่านเรื่องที่ร่วมกันสรุป เพื่อนำไปเป็นข้อปฏิบัติ การออกมารายงานผลการสรุปข้อคิดจากเรื่อง

ดังนั้น นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามธรรมนูญการสอนอ่าน จึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างจากวิธีการสอนตามปกติ

5.6.3.5 ด้านการเขียน

จากการวิจัยพบว่าค่าของคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

สาเหตุเนื่องมาจาก

1. การสอนตามธรรมนูญการสอนอ่าน นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมตามกระบวนการเขียน คือ นักเรียนได้เรียนรู้โดยการกระทำของตนเอง เริ่มตั้งแต่

การสอนอ่านให้เรียนรู้ ให้นักเรียนสังเกตภาพ เล่าเรื่องจากภาพ สรุปเรื่อง ประเมินตัวละคร ขยายประสบการณ์โดยสอนอ่านแบบแจกลูก และนำคำที่แจกลูกไป สร้างเป็นแผนภูมิประสบการณ์ที่เป็นเรื่องราวที่ใกล้ตัวนักเรียนและเป็นเรื่องราวที่ นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติ จึงทำให้นักเรียนมีข้อมูลในด้านการเขียนได้มากและเขียนเรื่อง ได้ดี นอกจากนี้กระบวนการสอนตามธรรมนูญการสอนอ่านในขั้นที่ 4 ก็การจัดกิจกรรม หลากหลายเสริมบทเรียน ก็เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ฝึกทักษะ การเขียน เช่น การแต่งความ การคัด เป็นต้น

2. การสอนตามธรรมนูญการสอนอ่าน เป็นวิธีการจัดกิจกรรม

การเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถฝึกทักษะการเขียนได้ดี ทั้งนี้เป็น เพราะนักเรียนได้ฝึกกิจกรรมที่ส่งเสริมการเขียน โดยใช้ทักษะการฟังและการพูด เป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทางภาษา ไปสู่การอ่านและการเขียนในลักษณะทักษะ สัมพันธ์ นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาระหว่างครูผู้สอนและเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ทำให้นักเรียนได้แสดงออกทางภาษาที่สนุกสนาน เช่น ให้นักเรียนสังเกตภาพ เล่าเรื่อง จากภาพ สรุปเรื่อง แสดงละคร ประเมินตัวละคร เปรียบเทียบพฤติกรรม สรุปสิ่งที่ควรประพฤติปฏิบัติเป็นข้อๆ จากนั้นให้นักเรียนได้ขยายประสบการณ์ในการอ่านโดย สอนอ่านแบบแจกลูก และนำคำที่แจกลูกเขียนเป็นแผนภูมิประสบการณ์ร่วมกัน จากนั้น นักเรียนจะเป็นผู้เขียนและฝึกเขียนแผนภูมิประสบการณ์เป็นรายบุคคลที่เป็นเรื่องราว ในชีวิตประจำวันของนักเรียนเอง นักเรียนจะสามารถเรียบเรียงเป็นภาษาของ ตนเองได้

3. การสอนตามธรรมนูญการสอนอ่าน จะมีกระบวนการที่จะมีแนว

แก้ไขการเขียนของนักเรียนในกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 คือ ประเมินผลการเรียน จัด แสดงผลงาน แก้ไขข้อบกพร่องของตนเองได้ โดยการเขียนเริ่มต้นตั้งแต่การแต่ง ประโยค การสะกดคำ เขียนเป็นเรื่องราว เมื่อครูตรวจงานของนักเรียนตามเกณฑ์ ที่กำหนด นำผลงานจัดแสดงหน้าชั้นเรียน ครูซักถามนักเรียนถึงผลงานที่ดีที่สุด และ เปรียบเทียบกับผลงานของตนเอง เด็กจะทราบว่าควรปรับปรุงผลงานของตน อย่างคร่าวๆ แต่ครูผู้สอนจะเป็นผู้แนะนำอย่างละเอียด และให้เด็กทำงานเขียนไป ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

5.7 ข้อเสนอแนะ

5.7.1 ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

- 1) ครูผู้สอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา สามารถนำวิธีการสอนตามธรรมนูญการสอนอ่าน ไปใช้ในการเรียนการสอน กล่าวคือ นำไปใช้ในการสอนการแจกลูกสะกดคำ โดยนำคำที่แจกลูกไปสร้างแผนภูมิประสบการณ์ รวมไปถึงการประเมินและทบทวนกิจกรรมในบทเรียน จัดกิจกรรมซ่อมเสริมในการอ่านสำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และระดับชั้นอื่นๆ ที่สูงขึ้น
- 2) นักเรียนมีพัฒนาทางด้านการปรับปรุงผลงานของตนเองให้ดีขึ้น โดยในระยะแรกครุควรให้คำแนะนำก่อน เมื่อนักเรียนทราบข้อเสียของตนเองก็พยายามทำได้ดีขึ้น และในระยะต่อมานักเรียนก็สามารถประเมินผลงานของตนเองและของผู้อื่นได้
- 3) ในด้านการแต่งประโยค และสร้างแผนภูมิประสบการณ์ ครูควรแนะนำให้เด็กได้ใช้ภาษากลาง เพราะคำบางคำนักเรียนยังใช้ภาษาถิ่น ครูควรเปิดโอกาสให้เด็กซักถามคำที่เป็นภาษากลางได้
- 4) การสอนตามธรรมนูญการสอนอ่าน ทำให้ผู้เรียนสนุกสนาน เพลิดเพลินและมีเจตคติต่อการเรียน เช่น กิจกรรมการร้องเพลงทำท่าประกอบ กิจกรรมการวาดภาพระบายสี กิจกรรมการสอนปริศนาคำทาย การเขียนบรรยายภาพ นักเรียนอยากจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่จัดขึ้น ซึ่งส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนได้เป็นอย่างดี
- 5) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามธรรมนูญการสอนอ่านต้องใช้สื่อการสอนที่ค่อนข้างมาก ครูผู้สอนจะต้องจัดเตรียมสื่อการสอนให้ครบกระบวนการ และใช้สื่อให้คุ้มค่า เช่น สมุดประสมคำ บัตรคำ บัตรอักษร เป็นต้น

5.7.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

- 1) ควรมีการวิจัยการสอนตามธรรมชาติการสอนอ่านในระดับชั้นอื่น ๆ
- 2) ควรมีการวิจัยการสอนตามธรรมชาติการสอนอ่านกับตัวแปร อื่นๆ
เช่น เจตคติ ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา
- 3) ควรมีการวิจัยการสอนตามธรรมชาติการสอนอ่านเปรียบเทียบกับ
กับวิธีการอื่นๆ เช่น การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา